

[Arne Melchior]

travle, og som der kaldes på fra mange sider, og det vil nok gælde de fleste af kommissionens medlemmer, end at de så bliver ved med at udskyde og udskyde.

Der vil stadig væk komme nye udviklinger. Jeg har vist lov til i denne forbindelse at erindre om, at jeg for nu 3 år siden spurgte kulturministeren, om ikke det var muligt for forfattere, der har skrevet en bog i fællesskab, altså hvor der er mere end én forfatter til en bog, også at få biblioteksafgift. Det kan godt være sådan, at to forfattere har ydet et kæmpearbejde for at få et værk udgivet, mens en enkelt forfatter kan være kommet meget let til en bog, han har udgivet, og som han får bibliotekspenge for. Kulturministeren gav mig for år siden ret i synspunktet, men det måtte altså bare vente, til bibliotekscommissionen var færdig. Derved gør vi nu år efter år stadig væk den uret, at enhver bog, som der har været to om at skrive, ikke udløser nogen forfatterafgift.

Jeg kan give et andet eksempel: jeg har i dag modtaget et svar fra arbejdsministeren, som jeg allerunderdanigst har spurgt, hvornår et udvalg, der blev nedsat i november 1976, er færdigt. Det drejer sig om en lille bitte bagatel af vikarbureauområdet. Der blev nedsat et udvalg, og det er vistnok, så vidt jeg husker, på 5 mennesker. Der er altså nu gået 3½ år, og dette udvalg om en lille bitte ting har endnu ikke givet et komma fra sig. Men nu oplyses det, at det vil kunne afslutte sit arbejde inden 1. september 1980, så der bliver altså ikke noget 4 års jubilæum dér.

Det er lidt for farligt at give så langt et tojr, og derfor vil jeg meget gerne henstille, at man alligevel overvejer det og i samarbejde med kommissionens formand, måske når den har haft sine første møder og tilrettelagt sit arbejde, bestemmer sig for en tidsramme. Det vil jeg meget indtrængende henstille til statsministeren.

Min sidste bemærkning skal gå på følgende: jeg kunne tænke mig som forslag til, hvad kommissionen også kunne og altså efter min mening burde beskæftige sig med, at nævne menneskers mulighed for at rette forkerte oplysninger dem angående. Jeg kender godt den lovgivning, der findes herom, og jeg har kunnet konstatere, at det er blevet lidt bedre med mulighederne i den trykte

presse. Der er noget i dag, der hedder »Berlingske retter«.

Jeg ved, at man i visse svenske aviser har sådanne faste spalter og placerer dem et bestemt sted i avisen hver dag, når der ellers er noget at bringe. Det er selvfølgelig ikke spor vanskeligere, end at aviserne kan bringe sportsstof og filmstof og TV-programmer og TV-anmeldelser og udenrigsnyheder på ganske bestemte sider i bladet. Det ville være fairness, for vi får dem jo aldrig til at lave de store overskrifter ved dementiet af en sag, som de havde, dengang de bragte en forkert nyhed til torvs. Man burde kunne indrette sig på – selvfølgelig helst ad frivillighedens vej – at forpligte sig til bare at bringe dagens rettelser et bestemt sted i avisen, således at mennesker, der er interesserede i at følge med, automatisk vil kigge dér hver dag. Er der noget af interesse i dag, som kommenterer, korrigerer noget af det, jeg læste i min avis i går eller i forgårs, så ved jeg, hvor jeg nemt kan finde det, det har ikke forputtet sig et sted, hvor man alligevel ikke kommer.

I muligheden for dementier og berigtigelser må også inddrages de luftbårne medier. Også her må man med et lille smil og hovedrysten henvisse til Sverige, hvor der findes en replikret, som jeg ikke er i stand til at redagere for – det er vel heller ikke stedet her at gøre det. Det er nok ikke til at leve med i længden, at når nogen har skrevet en usandhed om én i en trykt avis, så har man i henhold til presseloven mulighed for at få optaget en berigtigelse, men hvis præcis det samme går ud i æteren og opfanges med øre eller øje eller begge dele, så har man ingen reel mulighed for at komme til at rette, i hvert tilfælde ikke inden for overskuelig tid, medens det stadig væk er interessant.

En avis har en ansvarshavende redaktør, som kan drages til ansvar for falske meddelelser, for injurier osv., og noget lignende må vi også have for den del af radio- og TV-spredningen, der hører med til nyhedsstof, aktualitetsstof og kommentarstof. Jeg har ikke løsningen på det, men det er netop derfor, der nu er nedsat en stor og klog kommission, og jeg vil henstille, at man tager dette spørgsmål op til overvejelse og inddrager erfaringer fra andre steder.

Under dette område kunne også falde det, der har med droit moral at gøre, selv om det